

Πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Εσπερινός Αγίων Τεσσάρων Νεομαρτύρων στο Ρέθυμνο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 27 Οκτωβρίου τελέστηκε στον πανηγυρίζοντα ιερό Ναό των Αγίων Τεσσάρων Νεομαρτύρων στο Ρέθυμνο πολυαρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Συγχοροστάτησαν μαζί του ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος**, Καθηγούμενος της Σταυροπηγιακής Ιεράς Μονής Βλατάδων και ο επιχώριος **Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Πρόδρομος**, ο οποίος στο τέλος του Εσπερινού κατά την προσλαλιά του ευχαρίστησε τους αρχιερείς και τους κληρικούς για την συμμετοχή τους και ιδιαίτερως τον Σεβασμιώτατο

Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα για την εξαιρετική ευλογία που επεφύλαξε στους κατοίκους του Ρεθύμνου να κομίσει την ιερά εικόνα της Παναγίας Σουμελά και αποτμήματα ιερών λειψάνων του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Δημητρίου, προκειμένου να συμπανηγυρίσουν με τους Τέσσερις Νεομάρτυρες. Για τον ίδιο λόγο ευχαρίστησε και τον Πρόεδρο του Σωματείου Παναγία Σουμελά κ. Γεώργιο Τανιμανίδη και τα μέλη του Δ.Σ. που τον συνοδεύουν.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου κ. Παντελεήμονος:

«Τετρακτύν τήν ὑπέρτιμον τῶν μαρτύρων τιμήσωμεν, ἐν ὧδαῖς καί ᾠσμασιν ἑορτάζοντες, τόν Μανουήλ καί Νικόλαον, Γεώργιον ἅμα τε καί τόν θεῖον Ἀγγελῆ, τοὺς στερρῶς ἐναθλήσαντες».

Μαρτυρική πανήγυρη ἐόρτασε σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, τιμώντας τή μνήμη τοῦ γενναίου ἀθλητοῦ καί μαθητοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγίου Δημητρίου, τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Νέστορος. Καί ἐάν πρίν ἀπό 17 περίπου αἰῶνες ὁ νεαρός Νέστορας εἶχε τολμήσει νά σταθεῖ ἐνώπιον τοῦ Λυαίου, πού ἀπολάμβανε τήν εὐνοία τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Μαξιμιανοῦ καί νά ἐπικαλεσθεῖ τόν Θεό τοῦ διδασκάλου του Δημητρίου, διακηρύσσοντας μέ τόν τρόπο αὐτό τή χριστιανική του ταυτότητα καί τήν πίστη του στόν ἀληθινό Θεό, «ἡ ὑπέρτιμος τετρακτύς τῶν μαρτύρων», τήν ὁποία μᾶς ἐκάλεσε πρό ὀλίγου ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά τιμήσουμε «ἐν ὧδαῖς καί ᾠσμασιν», ἀκολούθησε θαρραλέα τά ἴχνη του καί ὁμολόγησαν μέ παρρησία ἐνώπιον τοῦ Μεχμέτ πασᾶ τοῦ Ρεθύμνου: «Ἐμεῖς Χριστιανοί γεννηθήκαμε

καί Χριστιανοί θά μείνουμε μέχρι θανάτου».

Δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ὁμολόγησαν τήν πίστη τους καί ἔδειξαν τό θάρρος καί τή δύναμη τῆς ψυχῆς τους. Πρίν ἀπό τρία χρόνια, ὅταν εἶχε ξεσπάσει ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821, πῆραν καί αὐτοί τά ὅπλα ἐναντίον τῶν Τούρκων καί πολέμησαν γενναῖα ὄχι μόνο ὑπέρ πατρίδος ἀλλά καί ὑπέρ πίστεως.

Καί ἐάν οἱ ἀλλόθρησκοι κατακτητές δέν μπόρεσαν τότε νά τούς νικήσουν στό πεδίο τῆς μάχης, πίστευσαν, συλλαμβάνοντας τους, ὅταν μέ τή βοήθεια τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων κατεστάλη ἡ ἐπανάσταση στήν Κρήτη, ὅτι θά μπορούσαν νά τούς πείσουν νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους.

Στήν ἀρχή χρησιμοποίησαν τίς ὑποσχέσεις καί στή συνέχεια τίς ἀπειλές, τή φυλακή, τά φοβερά βασανιστήρια. Οἱ τέσσερις ὅμως ὁμολογητές παρέμειναν ἀκλόνητοι στήν πίστη, ἀκλόνητοι στήν ὁμολογία τους, ἀκλόνητοι στήν ἐπιλογή τους.

Συγγενεῖς κατά σάρκα, αἰσθανόταν ἤδη «συμπολῖται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ», καί πίστευαν ἀκράδαντα μαζί μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο «ὅτι οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρός τήν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς».

Ἀντίθετα, θεωροῦσαν «τά πάντα σκύβαλα εἶναι», προκειμένου νά κερδίσουν τόν Χριστό, καί εἶχαν τήν ἀπόλυτη βεβαιότητα «οὔτε θάνατος ... οὔτε ἀρχαί ... οὔτε κτίσις ἐτέρα δυνήσεται αὐτούς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ».

Αὐτή ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς τέσσερις γενναίους μάρτυρες, πού ὑπέμειναν τό δι' ἀποκεφαλισμοῦ μαρτύριο στή Μεγάλη Πόρτα τοῦ Ρεθύμνου, ἔγινε ἐμφανής σέ πιστοὺς καί ἀπίστους ἀπὸ τό οὐράνιο φῶς πού κατηύγαζε τὰ μαρτυρικά τους σώματα τίς τρεῖς ἡμέρες κατὰ τίς ὁποῖες παρέμεναν ἄταφα. Ἐγινε ὅμως ἐμφανής καί μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῆς τυφλῆς μητέρας τοῦ δημίου, ἡ ὁποία, ὅταν σκούπισε τό πρόσωπό της χωρίς νά τό γνωρίζει μέ τό πανί, μέ τό ὁποῖο ὁ γιός της, ἐπιστρέφοντας στό σπίτι, εἶχε καθαρίσει τό μαχαίρι μέ τό ὁποῖο ἀποκεφάλισε τοὺς τέσσερις ἁγίους μάρτυρες, ἀπέκτησε καί πάλι τό φῶς της.

Ποιός μπορεῖ νά ἀμφισβητήσῃ τὰ θαύματα πού ἐπιτελεῖ ὁ Θεός διὰ τῶν ἁγίων του, ἀποδεικνύοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι δέν ὑπάρχουν νεκρά σώματα ἢ ἄψυχα ἀντικείμενα διὰ τῶν ὁποίων δέν μπορεῖ νά ἐνεργήσῃ ἡ χάρη του πρὸς ἴαση καί σωτηρία τῶν πιστευόντων;

Μπορεῖ βέβαια κάποιοι νά τὰ ἀμφισβητοῦν, μπορεῖ κάποιοι νά ἀμφιβάλλουν ὅτι στίς ἡμέρες μας, στίς ὁποῖες φαίνεται νά κυριαρχεῖ προοδευτικά ὁ ψηφιακός κόσμος καί ἡ τεχνητή νοημοσύνη, εἶναι δυνατόν νά γίνονται θαύματα. Ὅλοι ὅμως αὐτοί ἐκούσια ἢ ἀκούσια πλανῶνται, καί ἠθελημένα ἢ ἀθέλητα παραπλανοῦν καί ὅσους τοὺς ἀκολουθοῦν. Διότι, γιὰ ἐμᾶς πού πιστεύουμε στὸν Χριστό, γιὰ ἐμᾶς πού πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας», τὰ θαύματα εἶναι μία ὁρατὴ πραγματικότητα καί εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς παρουσίας καί τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαιώνει μέ αὐτὰ τήν

ὑπόσχεσή του ὅτι «τούς δοξάζοντάς με ἀντιδοξάσω».

Καί αὐτό συμβαίνει καί μέ τήν χαριτόβρυτη καί ἱστορική εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελά, πού συνεορτάζει αὐτές τίς ἡμέρες μαζί σας τή μνήμη τῶν ἁγίων τεσσάρων μαρτύρων τῶν ἐν Ρεθύμνῳ μαρτυρησάντων.

Τά θαύματά της ἀναρίθμητα. Ὅχι μόνο στό παρελθόν, ὅταν εὕρισκόταν στήν παλαιάφητη Ἱερά Μονή τοῦ Πόντου, ἀλλά καί σήμερα πού φυλάσσεται στό νέο κατοικητήριό της, ἀπό ὅπου τή μεταφέραμε στήν πόλη σας καί στόν ἱερό αὐτό καί πανηγυρίζοντα ναό, ἀνταποκρινόμενοι στή φιλόφρονα καί εὐλαβῇ πρόσκληση τοῦ Ποιμενάρχου σας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Προδρόμου, γιά νά λάβετε καί ἐσεῖς τή χάρη καί τήν εὐλογία της.

Γιατί θαύματα γίνονται καί θά γίνονται μέ τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, σέ ὅσους θέλουν νά τά δοῦν καί νά τά πιστεύσουν. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τά ζητοῦμε μέ πίστη καί ἀνοικτή καρδιά, ὅπως τά ζητοῦσαν καί τά ζοῦσαν οἱ πατέρες μας. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τά δεχόμεθα μέ ταπείνωση καί ἐμπιστοσύνη. Καί τότε θά τά βλέπουμε νά πραγματοποιοῦνται στή ζωή τους καί θά αἰσθανόμεθα τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας μας, τήν ὁποία εὐχομαι ταπεινά νά συνοδεύει τή ζωή ὅλων μας διά πρεσβειῶν τῶν ἁγίων τεσσάρων μαρτύρων, τούς ὁποίους τιμήσαμε ἀπόψε.

